

DZIEŃ POMORSKI

BEZPARTYJNE PISMO CODZIENNE

Czytelnicy numer liczy **10 str.**

Naczelny Redaktor: przyjmuje codziennie od godz. 12-2 w pol.

Wydawca: Pomorska Spółdzielnia Wydawnicza

Konto czekowe P. K. O. Nr 160-315

Cena numeru w Toruniu i na prowincji **gr. 20**

Rekwirować w redakcji nie zwraça

Redakcja Administracja: Toruń, Szeroka 11

Tel. Redakcji dzienny 402, nocny 211
Telefon Administracji 286

Oddziały: Gdańsk, Kaszubski Rynek 21, telef. 214-94 — Gdynia, ul. 10 lutego, tel. 15-44 — Grudziądz, Sienkiewicza 9, tel. 442.
Wejnerowo, Gdańska 4, tel. 64, — Bydgoszcz, ul. Mostowa 6, tel. 22-18, — Inowrocław, ul. Mar. Piłsudskiego 4a, tel. 302.

Rok IV.

Toruń, sobota 7 maja 1932

Nr. 104

Prasa angielska o „polskim marszu na Gdańsk”

Przyczyną wszystkiego złego — organizacje hitlerowców

Pod tytułem „Polska a Gdańsk” „Times” donosi o wizycie ambasadora polskiego w Foreign Office i o zwróceniu przez niego uwagi rządowi brytyjskiemu na informacje, publikowane w niektórych dziennikach co do rzekomych zamiarów Polski zajęcia Gdańska. Ambasador wskazał na niebezpieczeństwo takich pogłosek, w których niema ani odrobiny prawdy, a które utrudniają utrzymanie atmosfery spokoju w Europie.

Kancelarz Bruening pisze „Times” dopiero po odbyciu bardzo pożytecznej rozmowy z ministrem Zaleskim w Genewie i należy oczekiwać podjęcia kroków, celem naprawy stosunków handlowych między obu krajami. Pogłoski, o których mowa, rozszerzane są widocznie przez przeciwników Brueninga, aby udaremnić zamierzone przez siebie zbliżenie z Warszawą.

Brytyjski Urząd Spraw Zagranicznych nie otrzymał z Gdańska żadnego raportu, który mógłby wskazać na to, że historia o zamierzonym jakoby przez Polskę napaści posiada jakąś postawę faktyczną. Ponieważ prasa wskazuje na hr. Gravinę, Wysokiego Komisarza Ligi w Gdańsku, rząd polski — jak pisze „Times” — poruszył tę kwestję w Genewie i poprosił o zbadanie warunków, w jakich mogło powstać podobne twierdzenie. „Times” publikuje również elementy hr. Gravinę, zakomunikowane sekretarjatu Ligi, jako wiadomość z Genewy.

„Daily Telegraph” publikuje również denuncjacje ambasady polskiej, a także podkreśla, że zarówno ze strony rządu niemieckiego jak i Ligi Narodów, wiadomość o rzekomych polskich planach napaści na Gdańsk została zdementowana jako bezpodstawna.

Również „Morning Post” daje komunikat ambasady polskiej oraz zamieszcza obszerny wyjaśnienia swego berlińskiego korespondenta, który stwierdza, iż pomimo, że prasa niemiecka podchwyciła oczywiście nieprawdziwe informacje 3 dzienników angielskich, to jednak nie ulega wątpliwości, że nie dały one wiary pogłoskom. Również w Gdańsku wiedzą doskonale, że wiadomości te są bezpodstawne i fałszywe. Korespondent przypomina dalej, że w dniu „3-go maja” pewna koncentracja wojsk organizacyj sportowych była oczywiście związana z przygotowaniem do święta narodowego defilad. Korespondent omawia dalsze zachowanie się senatu gdańskiego w stosunkach z Polską, krytykując postępowanie Senatu zarówno w sprawie obrotu handlowego jak i tolerowania organizacji hitlerowskich.

Natomiast 3 dzienniki, które zamieściły fałszywe informacje na temat Gdańska, a mianowicie: „Daily Express”, „Daily Herald” i „Daily Mail” nie poczuwają się nawet do obowiązku podania komunikatu ambasady i zaprzeczenia swych fałszywych informacji.

Przeciwnie „Daily Herald” występuje znów z rewelacjami swego korespondenta gdańskiego, który twierdzi, że ujawnienie celów „polskich militarystów” było ratunkiem dla Gdańska (!) i podaje zupełnie fałszywy opis sporu polsko-gdańskiego w sprawie obrotu towarowego.

Dziennik twierdzi również, że rząd niemiecki polecił jak najciszej oficjalną obserwację tego, co się dzieje w Gdańsku, w obawie przed inwazją Polski.

Dziennik podkreśla z dumą, że rewelacje ujawnione w „Daily Herald” cytowane są w Niemczech jako interwencja londyńska, która uratowała Gdańsk.

„Manchester Guardian”, w związku z rzekomym planem Polski zajęcia Gdańska, w depeszy swego berlińskiego korespondenta zazna-

cza, iż każdy niemiecki dziennik, posiadający odrobinę uczciwości i obiektywności, zaprzecza informacjom dzienników londyńskich o polskim planie okupacji Gdańska, jako niedorzecznym i szkodliwym. Niemieckie Ministerstwo Spraw Zagranicznych, pisze korespondent, nie daje tym wiadomościom najmniejszej wiary. Byłoby rzeczą fałszywą przypisywać je oficjalnej niemieckiej inspiracji (?) Jedynie niemiecka prasa nacjonalistyczna jest dostatecznie pozbawiona skrupułów, aby wyzykiwać wiadomości te dla antypolskiej propagandy.

Źródłem wzmiankowanych informacji są, zdaniem dziennika, nieporozumienia w dwóch kierunkach: po pierwsze polska opozycja nacjonalistyczna wiąże Gdańsk do marzeń o polskiej ekspansji (?), których nie aprobuje rząd polski. Zresztą opozycja nacjonalistyczna na pewno wyrzekłaby się również tych marzeń, gdyby sama doszła do władzy (?). Po drugie Senat gdański odmawia Polsce prawa zawierania statków wojennych do portu gdańskiego. Odmowa ta miała wejść w życie z dniem 1-go maja. Ponieważ legalność jej kwestionowana jest w Warszawie było wątpliwem, czy marynarka polska uszanuje ten stan i czy nie planuje demonstracyjnej wizyty w porcie gdańskim.

Zajęcie przez Polskę Gdańska nie leży zresztą, zdaniem dziennika, poza obrębem wszelkich możliwości. Dużo zależy od tego w jaki sposób załatwiony zostanie spór w Kłajpedzie. O ile Litwini będą mogli postępować w Kłajpedzie,

jak chcą, wówczas zostanie stworzony precedens i Polacy będą mogli uczynić również z Gdańskiem, co zechcą. W obecnej jednak chwili, rząd polski, zajęty sprawami wewnętrznymi, nie pragnie zatargu z wielkimi mocarstwami, lub nawet tylko z Niemcami. Rząd polski na pewno nie żywi zamiaru wojskowej okupacji Gdańska.

Londyn, 6. 5. (PAT.). „Times” zamieszcza dziś obszerny depesze swojego gdańskiego korespondenta o stosunkach polsko-gdańskich, przedstawiając je obiektywnie i sprawiedliwie. Inwazję wojsk polskich do Gdańska „Times” uważa za wykluczoną i podkreśla, że nikt w Gdańsku o tem nie myśli. Dziennik podkreśla, że aczkolwiek stosunki polsko-gdańskie są napięte, to jednak nie są tak zaognione, jak przedstawiają niektóre koła. Zdaniem dziennika, jedną z przyczyn napięcia jest działalność organizacji hitlerowskiej, której dotąd nie unieważniono.

Genewa, 6. 5. (PAT.). „Journal de Nations” podkreśla, że kwestja zmyślonej wiadomości w prasie angielskiej na temat Gdańska jest najlepszą ilustracją słuszności o polskiej propozycji w sprawie rozbrojenia moralnego, a w szczególności propozycji, dotyczącej zwalczania fałszywych wiadomości. Konwencja o zwalczaniu fałszywych wiadomości, opracowana przez samych dziennikarzy mogłaby, nie naruszając w niczem zasady wolności prasy, oddać dużą przysługę dla pokoju.

Kiedyż to się wreszcie skończy?

Brutalny mord polityczny hitlerowców w Gdańsku

W dn. 3 maja wiecz. członek bojówki hitlerowskiej Rudziński zastrzelił na ulicy jednego z przedmiotów gdańskich robotnika Gruhna. Piłani hitlerowiec w mundurze, awanturując się i wykrzykując hasła hitlerowskie, zaciępił dwie przechodzące kobiety, z których jedna była żo-

łami położył go trupem na miejscu. WYPADEK TEN ŚWIADCZY WYMOWNIE O BEZKARNOSCI BOJÓWEK HITLEROWSKICH. Rudziński jest komendantem oddziału szturmowego w Nytychu, zabity zaś Gruhn — radnym miejskim z ramienia socjalistów w Nytychu, wskazuje to, iż awantura, sprowokowana przez hitlerowca, miała charakter polityczny.

Należy dodać, że zabójstwo dokonane było przed koszarami hitlerowców i świadkami jego byli przywódcy narodowych socjalistów Forster, poseł do Reichstagu, oraz komendant oddziałów bojowych w Gdańsku Linsmajer.

Wszystko to mówi samo za siebie! Wiadomość o ohydnym morderstwie wywołała w Gdańsku głębokie oburzenie. Zamordowany radny Gruhn cieszył się ogólną sympatią w szerokich kołach ludności robotniczej. Morderstwo dokonane zostało przed hotelem „Zum Deutschen Haus”, przyozdobionym w sztandary hitlerowskie.

Kule ugodziły Gruhna wprost w serce i zabiły go na miejscu. Mimo to morderca strzelał do swej ofiary jeszcze kilkakrotnie. Po dokonaniu morderstwa morderca ukrył się w hotelu „Zum Deutschen Haus” tak do brze, że dopiero o godz. 9-tej wiecz. policja zdołała go odnaleźć i aresztować. Oprócz Rudzińskiego aresztowano trzech umundurowanych hitlerowców, którzy także brali udział w napadzie.

Zamordowany radny Gruhn jest piątą zamordowaną ofiarą, którą hitlerowcy gdańscy mają na sumieniu.

Polskie łodzie podwodne są bronią obronną

Stanowisko delegacji polskiej na Konferencji Rozbrojeniowej

Genewa, 6. 5. (PAT.). Komisja morska konferencji rozbrojeniowej zakończyła wczoraj dyskusję nad łodziami podwodnymi. Poza delegacją polską za tezę, że łodzie podwodne stanowią broń defenzywną, wypowiedziały się delegacje Norwegii i Japonii a częściowo także i delegacja włoska, która jest zdania, że łodzie podwodne są bronią obronną, ale sądzi, że w razie zniszczenia okrętów linjowych można bę-

dział także znieść łodzie podwodne. Przeciwno łodziom podwodnym wypowiedziała się ponownie delegacja Stanów Zjednoczonych.

Następnie komisja zajęła się kwestją min podwodnych. Także w tej sprawie istnieją duże rozbieżności. Ostatnią była sprawa floty rzecznej. W sprawie tej ma być przygotowany projekt do soboty dla komisji głównej.

Zawieszenie broni między Chinami i Japonją — zawarte

Szanghaj 6. 5. (Pat). Podpisano tu układ w sprawie zawieszenia broni między Chinami i Japonją. Układ ten kładzie oficjalnie kres akcji nieprzyjacielskiej w okręgu

Szanghaju, rozpoczętej w końcu stycznia. Dokument podpisali poseł angielski i francuski, główny delegat chiński Kwo-Tsi-Szi oraz poseł japoński Szigemitsu.

40 osób rannych w czasie katastrofy kolejowej w Berlinie

Berlin, 6. 5. (Pat). Na dworcu w Reinhenhau wydarzyła się katastrofa kolejowa, w czasie której 40 osób odniosło rany. Pociąg osobowy z powodu fałszywego nastawienia zwrotnicy najechał na przygotowany do odjazdu pociąg dla członków ko-

lejowej organizacji sportowej. Lokomotywa pociągu osobowego uległa lekkiemu uszkodzeniu, brankard i dwa wagony osobowe zostały wyrzucone z szyn. Z powodu katastrofy nastąpiła 3-godzinna przerwa w ruchu.

Sowiecko-estoński pakt nieagresji

Moskwa, 6. 5. (PAT.). Wczoraj podpisano w Moskwie sowiecko-estoński pakt o nieagresji i pokojowym załatwieniu konfliktu.

Zamach na Zamorę projektowali prawnicowcy hiszpańscy

Madryt, 6. 5. (PAT.). W związku z wykryciem przez policję spisku dziennik „Herald” donosi, iż spiskowcy mieli zamiar zabić Zamorę, a następnie podczas jego pogrzebu dokonać zamachu na Azanę i innych ministrów. Spiskowcy projektowali utworzenie rządu skrajnie prawnicowego.

Wybory w Kłajpedzie rozgorczyły Litwinów

Ryga, 6. 5. (Pat). Z Kłajpedy nadeszły następujące wyniki głosowania do sejmiku kłajpedzkiego. Ogółem głosowało 62 tys. osób, co stanowi 97 proc. ogólnej ilości uprawnionych do głosowania. Największą ilość głosów zdobyła niemiecka partja rolników 22.819 (poprzednio 15.910) zyskała 10 mandatów, niemiecka partja ludowa 17.650 gł. (13.709) — 8 mand., litewska lista nacjonalistyczna 6.868 (1.961) — 3 mandaty, litewska partja rolnicza 4.509 (6.856) — 2 mand., socjal-demokraci 4.529 (6.880) — 2 mand., komuniści zdobyli 3 mand. Prawdopodobnie jeszcze jeden mandat uzyskała partja niemiecka mieszczańska, tak, że partje niemieckie będą posiadały ogółem 19 mandatów, co stanowi absolutną większość. Wynik wyborów wywołał duże rozgorczenie w kołach litewskich.

CZYTAJCIE UWAGNIE DZISIEJSZE WYDANIE NASZEGO DZIENNIKA, A NA JEDNEJ ZE STRON ZNAJDZIECIE DALSZĄ SYLABĘ KONKURSU PREMIOWEGO.

„Rozbrojone“ Niemcy — utworzyły połączoną armię rezerw p. w.

Dekret Hindenburga o zmilitaryzowaniu wszystkich bojówek niemieckich

Wczoraj wydany został w Niemczech dekret prezydenta Rzeszy, w myśl którego wszystkie związki polityczne, zorganizowane na wzór wojskowych, lub prowadzące działalność zostały poddane kontroli ministra spraw wewnętrznych Rzeszy.

Dekret ten uzupełnia analogiczne rozporządzenie z 13 kwietnia b. r. w sprawie rozwiązania hitlerowskich oddziałów szturmowych. Nowy dekret daje rządowi Rzeszy możliwość wykonywania nadzoru nad wszelkimi organizacjami tego rodzaju, oraz rozwiązywania ich o ile prowadzić będą działalność podkopującą autorytet państwa.

Równocześnie ogłoszony został dekret prezydenta Rzeszy zarządzający niezwłocznie rozwiązanie komunistycznych organizacji bezbożników na całym obszarze Rzeszy. Postanowienia tego dekretu przewidują szereg ostrych kar za wszelkie próby kontynuowania działalności tych organizacji, zwróconej przeciwko religii.

Do ogłoszonego dekretu w sprawie kontroli nad organizacjami wojskowymi Ministerstwo Spraw Wewnętrznych ogłosi w

najbliższych dniach rozporządzenie wykonawcze, do którego dołączony będzie wykaz związków, objętych dekretem. Już dzisiaj pisma zapowiadają, że w wykazie znajdą się związki Reichsbanneru i Stahlhelmu, mające ulec pewnej reorganizacji(?), nie krepującej zresztą ich działalności. Organizacje republikańskie nie wykluczają możliwości powołania przez hitlerowców nowych związków sportowych na miejsce rozwiązanych szturmówek, zapewniając, iż te nowe formacje nie mogłyby się wylać pod kontrolą władz i musiałyby przybrać formę przez państwo dozwoloną. Dzienni-

ki prawicowe atakują Brueninga, zarzucając mu kapitulację przed socjaldemokratami.

„Reorganizacja“ bojówek i „nowe formy“ szturmówek Hitlera to **OFICJALNE ZMILITARYZOWANIE UKRYTYCH DODATKOWYCH FORMACJI REGULARNEJ ARMII NIEMIECKIEJ**. Teraz Niemcy uznały widocznie, że **GODZINA WOJNY ODWETOWEJ WYBIŁA** i brutalnie a jawnie przekreśliły tym ostatnim **NEM** dekretem Hindenburga postanowienia traktatu wersalskiego dotyczące się „rozbrojenia“ pokonanej Rzeszy.

Akademja z okazji 25-lecia Polskiego Twa Krajoznawczego

Dnia 2 maja odbyła się wielka akademja w Sali Rady Miejskiej w Warszawie z okazji 25. Pol. Towarzystwa Krajoznawczego. Na akademji byli obecni: Pan Prezydent Rzplitej, kardynał Kakowski oraz przedstawiciele Rządu.

Mussolini — Kreuger

Sensacyjne wzburzenie II Duc

Dzienniki szwedzkie ujawniły na podstawie oficjalnych źródeł rewelacyjne szczegóły rozmowy byłego ministra spraw zagranicznych Szwecji Hellnera z Mussolinim w sprawie Kreugera. Hellner wysłany został przez rząd szwedzki do Rzymu, aby wyjaśnić ciemne sprawy stosunków Kreugera z Włochami. Hellner zaznaczył wobec Mussoliniego, iż z dokumentów pośmiertnych Kreugera wynikałoby, że rokowania pomiędzy Kreugerem a rządem włoskim były prowadzone. Mussolini wzburzony przerwać miał Hellnerowi i oświadczył z naciskiem, że rokowania nie zostały ukończone i że żadna umowa z Kreugerem nie została zawarta. Mussolini podkreślił, iż podpisy zarówno ministra skarbu Masconi'ego jak i dyrektora wielkich monopolów państwowych Bossoli'ego są sfałszowane. Minister Masconi dodał ponadto, że błędy w redakcji dokumentów są wystarczającym dowodem, iż nie zostały zredagowane we Włoszech. Zresztą ani Masconi ani Bossoli nie byli wcale kompetentni do zawierania i podpisywania podobnych umów w imieniu rządu włoskiego. Na żądanie Hellnera sporządzony został oficjalny protokół, stwierdzający autorytatywnie, iż pomiędzy rządem włoskim a koncernem Kreugera nigdy żadna umowa nie istniała. Do tego protokołu dołączono odpis listu z grudnia 1930 roku, w którym Bossoli zawiadamia Kreugera, że rząd włoski nie życzy sobie kontynuować rokowań.

Deficyt niemieckiej kolei — 222 milj. Rmk.

Wpływy kolei państwowych Rzeszy w marcu r. b. wyniosły 244,4 milj. mk., z czego 80,8 milj. przypada na komunikację osob. i obrót bagażowy, a 142,9 milj. mk. na przewozy towarowe. Natomiast wydatki wynosiły 312,2 milj. mk., wobec czego deficyt na marzec wyniósł kwotę ca. 68 milj. mk.

Dwa kraje — dwie metody

Niemiecka mobilizacja wyborcza i francuska idylla

Granica francusko-niemiecka przedzieliła dwa niemal zupełnie odrębne światy i sposoby życia. Po stronie niemieckiej wielkie organizacje i maszyny, olbrzymie miasta, niekończące się lasy kominów fabrycznych, technika życia codziennego posunięta do takiego punktu, że zdaje się nie pozostaje już nic do dodania. Francja po drugiej stronie granicy w zestawieniu ze swoim sąsiadem wydaje się cicha idylla. Małe stacje po olbrzymich dworcach niemieckich. Tempo życia powolniejsze i spokojniejsze. Jednostka nie straciła tu swojej pozycji i swobody działania.

Ten sam rys przejawiał się również i w dobiegającym obecnie końcu okresie wyborczym w obu krajach. W Niemczech wyborca głosował nie na jednostkę, lecz na listę, na partię, na blok, na światopogląd. W czasie akcji wy-

borczej występował nie indywidualnie, lecz zbiorowo — jako członek olbrzymiego wojskowego pochodu republikańskiego, hitlerowskiego, czy też stahlhelmowego, nie mówiąc o mniejszych organizacjach. Dziesiątki aeroplanów unosiły się nad krajem przenosząc przywódców partyjnych z miejsca na miejsce i słuchając propagandzie partyjnej. Mówcy przez megafony przemawiali do wielu tysięcznych tłumów, tłoczących się w największych salach.

Po dyskusji o wspólnych zebraniach zwalczających się obozów nie było mowy. Była to prawdziwa wojna domowa, w której przeciwnicy zwalczali się w sposób nieublagany, partyjni żołnierze nieraz przelewali krew w obronie swoich wodzów idei i — żołdów. Lała się krew, komuniści strzelali przez szyby do lokali hitlerowskich — i naodwrot. Na ciemnych

ulicach rozgrywały się porachunki partyjne, błyskały noże, odzywały się rewolwery. Zaiste momenty z czasów wojny domowej, z okresu walki kondotjerów o władzę.

We Francji akcja i agitacja wyborcza rozgrywały się w sposób zgoła odmienny. Różnica zasadnicza polega na tem, że gdy w Niemczech głosowało się na listę partyjną, to we Francji przy systemie okręgowo-jednomandatowym, głosowało się na człowieka. I nie partja, nie program odgrywały tu główną rolę, ale człowiek, kandydat. Nie było mowy o masowych zgromadzeniach. Jedyńmi znami i znakami przywódco partyjni wygłaszali przemówienia do ogółu wyborców. Normalnie kandydat porozumiewał się nie z masą, lecz z jedną stacją. Wędrował od winiarni do winiarni, od domu do domu. Witał się, pytał o zdrowie i prosił o poparcie.

Różnice psychiki występujące między Niemcami i Francją na terenie wyborów przejawiają się nie tylko w dziedzinie techniki przedwyborczej ale i w dalej sięgającym terenie psychologii politycznej. Zmechanizowanie politycznie i zorganizowane Niemcy popadają z jednej skrajności w drugą. Nazajutrz po klęsce wojennej, po rozwaleniu się cesarstwa zwyciężyła zdecydowana lewica, socjalizm ze swymi sprzymierzeńcami; lecz nie wyżył z zwycięstwa, nie zlał wroga. Dziś wrót ten znowa dźwiga się z upadku, wzrasta w siłę i skacze do gardła dotychczasowym władcom. Wszyscy niezadowoleni, milionowe rzesze zubożałych i bezrobotnych, skupiły się w obecnej chwili pod znakami Hitlera. Grupy środkowe znikły.

W decydujących momentach politycznych społeczeństwo niemieckie znajdujące się w nienormalnej sytuacji materialnej i psychicznej, rozbiega się w dwie strony. Społeczeństwo francuskie postępuje w sposób wręcz przeciwny — skupia ku środkowi, szuka nie tego co dzieli, lecz tego co łączy. Rys ten przejawia się w całej kampanji przedwyborczej do francuskiej Izby Deputowanych.

Dwa kraje — dwie metody.

Czy prace konferencji rozbrojeniowej zostaną odroczone?

Po wielkich dniach ubiegłych dwóch tygodni nastąpiło tu pewne uspokojenie w życiu politycznym. Obecnie po wyjeździe meżów stanu wielkich mocarstw, szczególnie po opuszczeniu Genewy przez sekretarza stanu Stimsona, powszechna uwaga zgromadzonych w Genewie dziennikarzy zwrócona jest na dalsze losy Konferencji Rozbrojeniowej.

Według pogłosek, obiegających kuluary Konferencji, odroczenia prac rozbrojeniowych należy się spodziewać z końcem maja r. b. — Z nastrojów, panujących tutaj jak i z programów najbliższych zjazdów i konferencji międzynarodowych można wnosić, iż ferje Konferencji Rozbrojeniowej potrwa ja czas dłuższy.

Koła polityczne zwracają uwagę na ostatnie oświadczenie Stimsona, złożone przedstawicielom prasy amerykańskiej. Jest o-

no całkowicie sprzeczne z oświadczeniem, złożonym dziennikarzom po nadejściu wiadomości z Paryża o chorobie Tardieu i niemożności jego przyjazdu do Genewy. Podczas, gdy w pierwszym oświadczeniu p. Stimson wyraził poglądy pesymistyczne na dalsze losy prac rozbrojeniowych w Genewie, twierdząc nawet, że Europa nie dojrzała jeszcze do rozbrojenia — o tyle w oświadczeniu ostatnim, złożonym w przeddzień wyjazdu do Cannes był pełen optymizmu i wyraził nadzieję na sukces Konferencji Rozbrojeniowej.

Utrzymują w tutejszych kołach, że drugi wywiad u p. Stimsona, przeznaczony był dla wyborców amerykańskich, z którymi — jak tu powiadają — p. Stimson wobec zbliżającej się kampanji wyborczej na prezydenta Stanów Zjednoczonych Am. Półn. musi się coraz bardziej liczyć. Kampanja

wyborcza w Stanach Zjednoczonych rozpoczyna się już w czerwcu r. b. i potrwa do listopada r. b.

Oprócz wyborów amerykańskich na odroczenie Konferencji Rozbrojeniowej wpłynęła Konferencja Lozańska, zwołana na połowę czerwca r. b., dalej ferje letnie, 13-go Zgromadzenie Ligi Narodów we wrześniu, na którym, jak wiadomo, odbędą się wybory do Rady Ligi Narodów, wreszcie jest rzeczą zupełnie zrozumiałą, że kierownicy polityki zagranicznej państw, biorących udział w Konferencji Rozbrojeniowej nie mogą przez tak długi czas pozostawać poza granicami własnych krajów.

Z tego rozkładu prac międzynarodowych doniosłej wagi wnioskuje tutaj, że Konferencja Rozbrojeniowa będzie musiała być odroczone i to na okres kilku miesięcy.

Niezbędny czynnik powodzenia

w normalnym rozwoju przemysłu i handlu rybnego

Pod takim tytułem ogłasza miesięcznik „Ryba”, organ Morskiego Instytutu Rybackiego, poświęcony sprawom rybackiego, potrzebom przemysłu i handlu morskiego, oraz propagandzie spożycia ryb — artykuł wstępny p. Józefa Borowika, który poniżej drukujemy. Red.

Sytuacja w rybnictwie jest dziwaczna. Pod wielu względami wszystko się tu zdobywa podobnie jak w innych częściach organizmu gospodarczego. Nożyce cen. Trudności zbytu. Zubożenie. Jednym słowem — kryzys. A jednocześnie jakżeż łatwe widoki naprawy stosunków przez należytą organizację sprzedaży ryb, propagandę spożycia oraz intensyfikację rybołówstwa, pozwalającą na znaczne obniżenie cen. Więc zatem — jest wyjście z kryzysu?

Można snuć na ten temat mniej lub bardziej udane plany, usuwać najrozmaitsze trudności, stwarzać warunki prawne i techniczne dla wymarzonej organizacji zbytu — wszystko to jednak na nic — o ile nie przyjdzie człowiek i swoją pracą nie ożywi naszych planów i koncepcyj. — Jak dotychczas nie mamy tego **niezbędnego czynnika powodzenia**, jakim zawsze w życiu gospodarczym był, jest i będzie — **przedsiębiorca prywatny** — przemysłowiec i kupiec — ten ostatni przedewszystkiem!

Jeżeli chodzi o rybołówstwo morskie, o wybrzeże, o Gdynię — znajdujemy dziś wszelkie warunki dla powstania i normalnego rozwoju handlu i przemysłu rybnego. Port rybacki, hala rybna, lód tani, pomieszczenia chłodnicze, ulgi kolejowe, wszelkiego rodzaju zachęty i ułatwienia — **nawet możliwość uzyskania kredytów**. Ale przedsiębiorcy — kupca rybnego i przedsiębiorcy — przemysłowca nie widzimy i żadne dotychczasowe nawoływania nie prowadzą do skutku.

Nie możemy się pogodzić z takim stanem rzeczy. Przez Gdynię może przejść około 5 tysięcy ton ryb morskich własnego połowu, co najmniej 10 tysięcy ton importowanych świeżych ryb morskich, w pierwszym rzędzie śledzi, i nie mniej jak 20 tysięcy ton śledzia solonego. Wszystko razem dałoby obrotu około 10 milionów złotych, czyli — potracając tylko 5% od obrotu — uzyskamy 500 tysięcy złotych na rzecz pośrednictwa handlowego, co może zapewnić egzystencję około 100 firmom na terenie wybrzeża. Jest to więc **rzecz, nad którą warto i należy myśleć i to nie tylko w urzędach zajmujących się opieką nad rybołówstwem**, ale też w instytucjach powołanych do czuwania nad potrzebami handlu i przemysłu na wybrzeżu i szczególnie w Gdyni.

Dlaczego jednak dotychczasowe wysiłki ściągania przedsiębiorców rybackich na teren Gdyni nie dały wyników? Czy istotnie nie posiadamy fachowców z tej branży? Czy też warunki założenia warsztatu pracy w Gdyni są szczególnie trudne? Czy też instytucje opiekujące się tą dziedziną nie wyzyskały wszystkich możliwości co do zachęty kupców i przemysłowców rybnych do osiedlenia się w Gdyni? Należy z tego wszystkiego zdać sobie doładnie sprawę przedtem niż układać plany uzdrowienia stosunków — bo bez przedsiębiorcy prywatnego, nawet dla najlepszego planu, nie znajdziemy wykonawców.

Rzeczywiście, jesteśmy bardzo ubodzy pod względem przygotowania fachowego jak też i liczebności personelu, jeżeli chodzi o branżę handlu rybami. W dodatku właśnie handel odczuwa szczególnie ciężko obecny kryzys, a nigdzie znowu tak jaskrawo nie zaznaczają się dzisiejsze choroby organizacji handlowej jak w branży rybniej. Właśnie tu widzimy zanik zupełny poważnego handlu hurtowego i rozkrzewienie drobnych interesów detalicznych o małych obrotach, pozbowionych środków obrotowych, odpowiedzialności, a często i wiedzy fachowej. Jak w tych warunkach można nawet marzyć o użytkowaniu tego rodzaju aparatu do poważnej akcji propagandy spożycia ryb!

Lecz te same niedomagania są wszędzie, w innych branżach, jak też w tej samej branży rybniej zagranicą — chociaż w mniejszym stopniu. Zmusza to je jednak do szukania dróg naprawy, do dysku-

sjii wśród zainteresowanych, do pracy organizacyjnej w kierunku racjonalizowania stosunków. Chwilowa beznadziejność obecnej sytuacji u nas w handlu rybami morskimi, jak też w dziedzinie przemysłu przetworów śledziowych polega na tem, że bezpośrednio zainteresowani znajdują się na takim szczeblu kultury społecznej, że nie są w stanie uświadomić sobie ani tego, że dla obrony wspólnych interesów najbardziej żywotnych trzeba uczynić drobną ofiarę, ograniczając całkowicie swobodę własnych ruchów, ani też tego jak wielkie znaczenie dla ich własnych interesów może mieć wspólna akcja na rzecz racjonalnej sprzedaży ryb morskich.

Ale od czegoż są takie instytucje jak Pomorska Izba Przemysłowo-Handlowa, która ostatnio przeniosła się do Gdyni, właśnie dlatego chyba, żeby większą opieką otoczyć potrzeby i troski morskie i dla

której przeciw sprawy rybołówstwa morskigo i handlu rybnego jak też przetworów rybnych nie mogą być obojętne. Również Związki Towarzystw Kupieckich w Grudziądzu i Poznaniu winny zainteresować się tą sprawą i przeprowadzić wspólnie z Izbami dyskusję nad tem, co w obecnych warunkach imożna i należy zrobić, żeby uregulować stosunki w handlu rybami morskimi.

Apelujemy więc do tych instytucyj, ażeby, podtrzymując dotychczasową tradycję, — podjęły się ciężkiego obowiązku uporządkowania zaniedbanej dziedziny handlu rybą morską, przyczyniając się do powstania i rozwoju w Gdyni tej nowej branży. Żeby ułatwić tym instytucjom spełnienie tak odpowiedzialnego zadania podajemy w artykułach Szukalskiego i Siemianowskiego uwagi na tle doświadczeń w tej samej dziedzinie zagranicznych sfer rybackich.

Defilada w dniu 3 maja na ulicach Warszawy

W dniu 3 maja odbyła się dorocznym zwyczajem rewja wojsk na placu Marszałka Piłsudskiego. W zastępstwie Pana Prezydenta Rzplitej rewję przyjął gen. Osiański.

Przedwojenne „metody” kolonizacyjne

Osadnictwo niemieckie na Górnym Śląsku

Prasa niemiecka zamieściła ostatnio szereg artykułów, omawiających stan osadnictwa niemieckiego na Górnym Śląsku. Publikacje te są przykładem dużego zainteresowania opinii niemieckiej górnośląską akcją osadniczą.

„Volksblatt” podając bilans osadnictwa za rok 1930 i 1931, przytacza szereg cyfr, które wykazują, iż w roku 1930 utworzono na Górnym Śląsku 337 osad niemieckich o ogólnej powierzchni 2.647 hektarów. Na obszarach tych osiedlono 1.583 osoby. Na wykup ziemi na te cele wydano 3.930.160 mk. W roku 1931 zorganizowano 327 osad na powierzchni 3.311 hektarów.

Gazety niemieckie wskazują jednak na zły stan finansowy osadników i na wadliwe założenie prac kolonizacyjnych, zorganizowanych w towarzystwa handlowe. Towarzystwa te za-

kupili dawno ziemię po cenach wygórowanych i niewytrzymujących dzisiejszych kalkulacji, a obecnie zmuszone są do sprzedaży tych ziem po cenach równie wysokich i dla osadników wprost niemożliwych do spłaty.

„Ostdeutsche Morgenpost” proponuje rozwiązanie towarzystw osadniczych i zamienienie ich przez urzędy państwowe, wzorowane na dawnej komisji osadniczej w Poznańskim.

Jak wynika z powyższych enuncjacji, Niemcy powojenne nie zaprzestali swych przedwojennych metod kolonizacyjnych, lecz przeciwnie, stosują je nadal i zamierzają stosować w całej rozciągłości. Jest to tem dziwniejsze, że krytyczne poglądy nacjonalistycznej prasy niemieckiej wykazują całą bezskuteczność tych sztucznych metod i tej mechanicznej kolonizacji.

Robotnikom rolnym obniżono składki do Kas Chorych

Częściowe zniesienie grup zarobkowych w ubezpieczeniu chorobowym

Ogłoszone zostało w ostatnim Dzienniku Ustaw rozporządzenie Rady Ministrów o częściowym zniesieniu grup zarobkowych w ubezpieczeniu na wypadek choroby, które postanawia, że za podstawę do obliczania wysokości składek w ubezpieczeniu chorobowym przyjmują się w stosunku do pracowników rolnych i leśnych rzeczywisty zarobek ubezpieczonego w zamian płacy ustawowej według przewidzianych w statutach grup zarobkowych. Wymiar płacy od rzeczywistego zarobku sprowadza jej wysokość do rzeczywistej normy 6,5 proc. od zarobku, ustalonej w statutach poszczególnych kas. Dotychczasowy system wymierzania składek od t. zw. „płacy ustawowej” w praktyce powodował podwyższanie tej składki do 7,5 proc., a nawet w poszczególnych wypadkach do 8 proc. rzeczywistego zarobku osoby ubezpieczonej.

Przyjęcie za podstawę składek rzeczywiste-

go zarobku w stosunku do robotników rolnych i leśnych zmniejszy obciążenie zarówno pracodawców, jak i pracowników z tytułu składek na ubezpieczenie chorobowe o 1 proc. zarobku.

Należy zwrócić uwagę, że nowy ten system w żadnym wypadku nie podwyższy obciążenia dla tych pracowników, którzy pobierają wynagrodzenie wyższe ponad górną granicę najwyższej grupy zarobkowej, ustalonej w statutach kas. Wyrażny bowiem przepis rozporządzenia omawianego głosi, że za podstawę obliczania składek przyjmuje się rzeczywisty zarobek ubezpieczonego z zachowaniem jednak górnej i dolnej granicy płacy ustawowej.

Rozporządzenie określa ściśle pojęcie kogo należy uważać za pracowników rolnych i leśnych. Przedewszystkiem więc podpadają pod to rozporządzenie pracownicy zatrudnieni w gospodarstwach rolnych, ogrodnioznych i leśnych, jednak z wyłączeniem zatrudnionych

Wzrost portfela wekslowego w Banku Polskim

Bilans Banku Polskiego za III dekadę kwietnia rb. wykazuje zapas złota 574 milj. 314 tys. zł, t. j. o 51 tys. zł. więcej, niż w poprzedniej dekadzie. Pieniądże i należności zagraniczne, zaliczone do pokrycia, zmniejszyły się o 10 milj. 571 tys. zł. do sumy 40 milj. 837 tys. zł, natomiast niezaliczone do pokrycia wzrosły o 1 milj. 449 tys. zł. do sumy 117 milj. 290 tys. zł. Portfel wekslowy zwiększył się o 29 milj. 16 tys. zł. i wynosi 632 milj. 897 tys. zł. Pożyczki zastawowe wykazują wzrost o 4 milj. 196 tys. zł. do 117 milj. 33 tys. zł. — Inne aktywa wynoszą kwotę 135 milj. 555 zł. tj. o 1 milion 588 tys. zł. mniejszą, niż w poprzedniej dekadzie.

W pasywach pozycja natychmiast płatnych zobowiązań zmniejszyła się o 63 miljn. 738 tys. zł. do 129 milj. 197 tys. zł. — Obieg biletów bankowych wzrósł o 89 miljn. 925 tys. zł. do 1.147 milj. 501 tys. zł.

Stosunek procentowy pokrycia obiegu biletów i natychmiast płatnych zobowiązań Banku wyłącznie złotem wynosi 44,98 proc. czyli 14,98 proc. ponad pokrycie statutowe, pokrycie kruszcowo-walutowe — 48,18 proc., czyli o 8,18 proc. ponad pokrycie statutowe, wreszcie pokrycie złotem samego obiegu biletów bankowych wynosi 50,05 proc.

Obrady Komisji Papięskiej z przedstawicielami Rządu

Trwająca od 9 dni kolejna konferencja przedstawicieli Rządu z Komisją Papięską w sprawie wykonania postanowień Konkordatu doprowadziły do wyjaśnienia dalszych zagadnień, będących przedmiotem narad.

W konferencjach tych wzięli udział z ramienia komisji papięskiej HEE, Księża Biskupi Przeździecki, Szelażek i Łukomski, zaś z ramienia Rządu dyrektor departamentu Wyznań hr. Fr. Potocki, szef Biura Prawnego prezydium rady ministrów dr. Piętał i kierownik Biura prawnego Min. Reform Rolnych Korwin Piotrowski.

Następne konferencje odbędą się w czerwcu rb.

Pielgrzymka polska na Kongres Eucharystyczny do Dublina

Program pielgrzymki polskiej do Dublina przewiduje wyjazd z Warszawy, wzgl. Poznania, w dniu 17 czerwca do portu w Dunkierce, gdzie pielgrzymi wsiadają na własny statek. W Dunkierce przyłączy się pielgrzymka nadszycich rodaków z Francji. W drodze do Dublina zatrzyma się pielgrzymka na 2 dni w Londynie celem zwiedzenia miasta i okolicy. Do Dublina statek przybyje 22 czerwca rano. Od jazu z Dublina po uroczystościach Kongresowych nastąpi 26 czerwca wieczorem, 28 czerwca pielgrzymi wylądują w Hawrze skąd osobnym pociągiem udadzą się do Lisieux, gdzie w tym czasie przewidziane są wielkie uroczystości związane z budową bazyliki ku czci św. Teresy. Dalszy program pielgrzymki przewiduje prócz zwiedzenia Paryża także Lourdes wobec czego koszty dotąd podane 600 — 1200 zł. (zależnie od klasy jazdy w pociągach i na statku) mogą ulec niewielkiej zmianie.

Zgłoszenia przyjmuje Kancelaria Prymasa Polski (Pielgrzymka do Dublina), Poznań, Ostrów Tumski 1.

Sport i Kultura Fizyczna

Nr. 6.

Nasz tygodniowy Dodatek Sportowy

Rok III.

200 zawodników na starcie pomorskiego biegu na przełaj

Pomorski bieg na przełaj o puchar przechodni „Dnia Pomorskiego”, który odbędzie się w nadchodzącą niedzielę, dnia 8 maja b. r., zgromadzi na starcie zawodników z całego Pomorza, z całego terenu D. O. K. VIII. Pomorski bieg na przełaj będzie wielką manifestacją sportową, chociażby ze względu na rekordową, nienotowaną dotychczas w dziejach sportu polskiego na Pomorzu, liczbę zgłoszonych zawodników. Liczba zgłoszonych do dnia wczoraj-

szego zawodników dosięga 200.

Oto dalsza lista zgłoszeń:

XV Drużyna K. S. Polonja Bydgoszcz: 1) Hocheisel Ł., 2) Lubawy Br., 3) Kempick Bol., 4) Radowski Bron., 5) Kowalski Al.

XVI Drużyna Zw. Strzel. Świecie: 1) Młodzianowski J., 2) Gadziński Al., 3) Graczyk Wł., 4) Szamoeki J., 5) Frank J.

XVII Drużyna Dyon Pom. Art. Toruń: 1) kan. Kamiński Stanisław, 2) kan. Siemiątkow-

ski Tadeusz, 3) kan. Fiałkowski Jan, 4) kan. Grabowski Bogdan, 5) kan. Świętek Edmund.

XVIII Drużyna Dyon Pom. Art. Toruń: 1) kpr. Laszkiewicz Jan, bomb. Lowigus Ignacy, 3) bomb. Romańczyk Bronisław, 4) kan. Buch Franciszek, 5) bomb. Kozulski Jan.

XIX Drużyna Dyon Pom. Art. Toruń: 1) kan. Cyplik Edmund, 2) kan. Iwan Waclaw, 3) kan. Dzięgielewski Gerhard, 4) kan. Świdelnik Jan, 5) kan. Grzeszkowiak Kazimierz.

XX Drużyna Dyon Pom. Art. Toruń: 1) kpr. Mesler Seweryn, 2) kan. Moniuszko Antoni, 3) kan. Faldyga Mieczysław, 4) kan. Jaskuła Jan, 5) kan. Sawicki Emil.

XXI Drużyna Zw. Strzel. Szubin: Skład drużyny podany zostanie w dniu zawodów.

XXII Drużyna Zw. Strzel. Podgórz: 1) Wiśniewski E., 2) Wiśniewski Fr., 3) Wojteżak Al., 4) Molela Al., 5) Kowalski Alb.

XXIII Drużyna Zw. Strzel. Bydgoszcz: Skład drużyny podany zostanie w dniu zawodów.

Bieg jednostkowy:

33) Sap. Wierzbicki B., 8 b. sap. Toruń; 34) sap. Bieliński Alojzy, 8 m. sap. Toruń; 35) i 36) Zw. Strzel. Szubin, 37), 28) i 39) K. S. Gdynia, Gdynia; 40) szer. Susmarski — 63 p. p. Toruń; 41) szer. Preis — 68 p. p. Toruń; 42) Franciszek Świtalski, 43) Bernard Wiśniewski, 44) Jan Zakrzewski, 45) Alfons Kosecki, 46) Franciszek Budnik, 47) Leon Gosz — Sokół Toruń, 48) Edmund Więckowski, 49) Więckowski II., 50) Lamparski, 51) Badziąg, 52) Stella, 53) Kozłowski Tomasz, 54) Jan Lewicki, 55) Langowski Bernard, 56) Awann Franciszek, 57) Szczerbowski Leon, 58) Bies Bronisław, 59) Rohn Franciszek, 60) Rosiński Artur, 61) Langowski Klemens 62) Polakowski Jan, 63) Szczerbowski Edmund, 64) Bies Konrad, 65) Tomiak Jan, 66) Langowski Franciszek, 67) Jeszke Edward, 68) Dybanowski Bronisław, 69) Ziętarski Bronisław, 70) Bies Maksymilian, 71) Malinowski Jan, 72) Karnowski Paweł, 73) Gołębiowski Maksymilian — wszyscy Sokół Grudziądz, 74) Wiśniewski J., Z. S. Podgórz.

Program w dniu 8 maja Pomorskiego Drużynowego Biegu na Przełaj:

Godz. 10: wydawanie numerów zawodników w Komendzie P. W., ul. Piekary 35.

Godz. 11: badanie zawodników.

Godz. 11,45: zbiórka sędziów.

Godz. 12,15: koncert orkiestry.

Godz. 12,30: defilada zawodników przy dźwiękach orkiestry, start wspólna fotografja.

Godz. 13,20: rozdawanie nagród na Placu Bankowym.

Godz. 13,35: zakończenie.

Racing Club (Paryż)

walczą z Legją w Warszawie

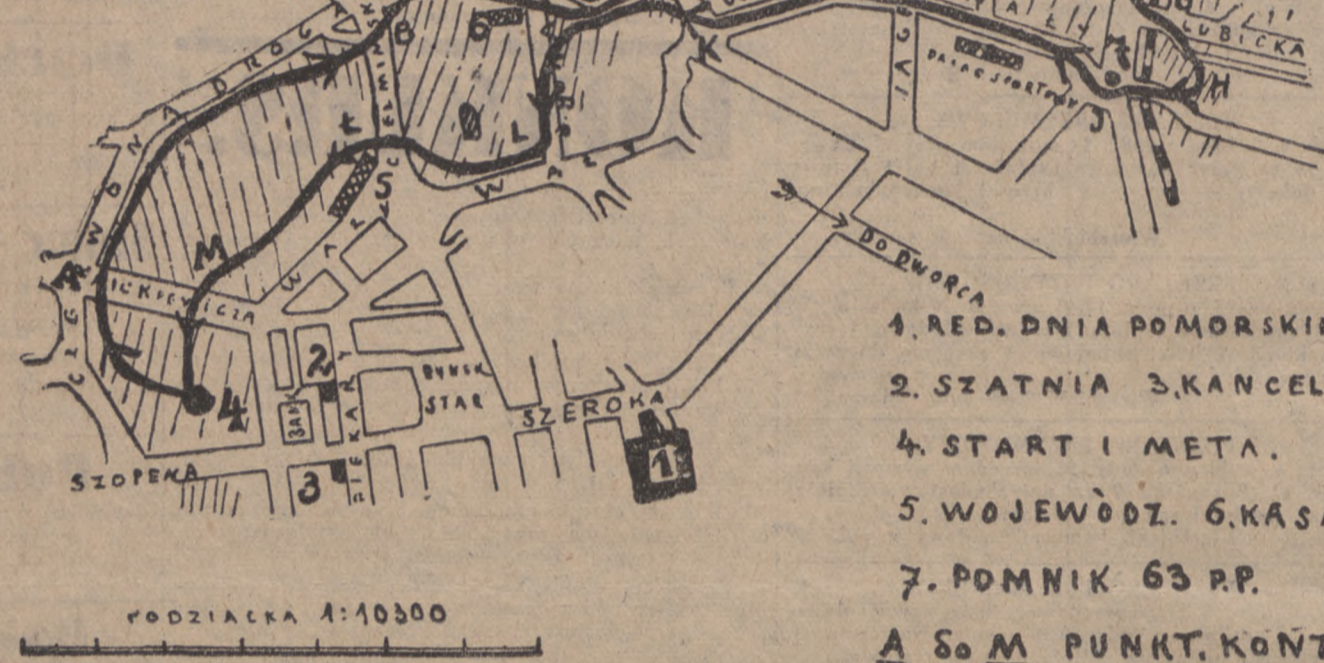
Warszawa, 6. 5. (Tel. wł.). Wczoraj na kortach Legji rozpoczął się mecz tenisowy pomiędzy Racing-Clubem (Paryż) i Legją warszawską. Po pierwszym dniu w punktacji prowadzi Racing-Club 2:1. Wyniki były następujące: Tłoczyński — Duplaix 2:6, 6:3, 1:1, 7:5. Brugnon — Maks Stolarow 6:3, 5:7, 6:0, 6:0, oraz Adamoff, Gentien — Jędrzejewska. Jerzy Stolarow 6:4, 6:4. Na zawodach był obecny Ran.

W wadze ciężkiej Szeffera (KPW) rozciągnął w 58 sek. Grabowskiego (Siła Bydg.).

Organizacja spoczywająca w rękach Kapitana związkowego p. Felchnerowskiego sprawną.

Zainteresowanie ze strony publiczności minimalne.

TRASA BIEGU

Rekord polski w rzucie kulą ustanowił Heljasz

Kraków, 6. 5. (Tel. wł.). W dalszym ciągu tygodnia jubileuszowego Cracowii rozegrano mecz lekkoatletyczny Warta — Cracovia zakończony zwycięstwem Warty 67:57. Ciekawsze wyniki: Kula Heljasz 14,89 rek. polski (gdyż poprzedni 15,05 nie został uznany). Dysk Heljasz 44,69. skok w dal Nowak 705 cm, 400 mtr. Biniakowski 51,6 sek. 3000 mtr. Kusociński poza konkursem osiągnął doskonały czas 8:46.

Następnym mistrzem świata będzie Edward Ran

Znakomity bokser polski, Edward Ran, ba wi od 2ch dni w Warszawie, powróciłszy na parę miesięcy do kraju po swoich słynnych sukcesach w Stanach Zjednoczonych.

W rozmowie z przedstawicielem naszego pi sma — Ran powiedział: „Obecnie mistrzem świata w mojej wadze (średniej) jest Jackie Fields Jestem pewien, że następnym mistrzem będzie już polak — Edward Ran”.

Ran przybył do kraju na wypoczynek. Po powrocie do Ameryki stanie do walki o tytuł mistrza świata i wienzy gorąco w swoje zwycięstwo.

Wśród Polonii amerykańskiej Ran jest ogromnie popularny.

Nowy rekord światowy na motocyklu

Angielski motocyklista Bruce pobili ostatnio w Budapeszcie na torze betonowym rekord światowy na motocyklu z przyczepką (Brouch Superior, 1000 cmt. szcść.) na kilometr lance, wynikiem 17,98 sek. Średnia szybkość na godzinę wynosi 200 klm. 202 cmt.

Konkurs imienia Pana Prezydenta Rzeczypospolitej

na zapodach hipicznych w Grudziądzu

W dalszym ciągu konkursów konnych, jakie odbywają się w Grudziądzu, zorganizowan. przez Pomorskie Towarzystwo Zachęty do hodowli koni, odbył się w dniu wczorajszym czwarty konkurs im. P. Prezydenta Rzplitej.

Przechodnią nagrodę honorową P. Prezydenta Rzplitej zdobył poraz pierwszy rtm. Szumski (C. W. K.) na koniu „Owoc”. Dalsze nagrody honorowe zdobyli: druga por. Strzałkowski na koniu własnym „Nines”, trzecią nagrodę por. Komorowski z 1-go pułku ułanów na koniu „Walek”, czwartą — por. Piniński na koniu własnym „Sahara”, piątą nagrodę — rtm. Szosland (C. W. K.) na koniu „Sterling”.

Nagrody wręczył zwycięzcom p. Wojewoda Pomorski Kirtiklis.

Przed konkursem im. Pana Prezydenta Rzeczypospolitej odbyły się konkursy w ujeżdżaniu konia. W pierwszej serii konkursu nagrody zdobyli: pierwszą por. Kulesza (C. W. K.) na koniu „Wampir”, drugą por. Sokołowski (C. W. K.) na koniu „Wataha”, trzecią por. Stricker (C. W. K.) na koniu „Tajfun”, czwartą por. Juszczyk (9 p. uł.) na koniu „Talar” i piątą por. Kabjaszwilli (18 p. uł.) na koniu „Płatowiec”.

W drugiej serii konkursu nagrody zdobyli: pierwszą rtm. Kuchicki (C. W. K.) na koniu „Nasturecja”, drugą por. Massakowski (1 p. strz. kon.) na koniu „Orzech” i trzecią nagrodę por. Strzałkowski (C. W. K.) na koniu „Partyzant”.

Cieźkoatletyczne mistrzostwa Pomorza

Zagórzycki i Sestwiński ustanowili nowe rekordy Polski i Europy

Tegoroczne mistrzostwa Pomorza w ciężkiej atletyce urządzone w Toruniu przez Pom. Zw. C. Atl. przyniosły następujące wyniki. Dźwiganie ciężarów. Waga kogucia — 1) Rybacki (Ursus, Bydg.) 206 kg, W piórkowej 1) Cicho radzki (PPG, Grudziądz) 209 kg; W. lekka 1) Zagórzycki mistrz Polski (KPW Toruń) 284 kg rekord Polski, (Pozatem wspaniale uosobiony Zagórzycki ustanowił rekord Europy i Polski w wpychaniu oburącz — wynikiem 92 kg); W. średnia 1) Ozimiński (Amator Bydgoszcz) 267 kg; W. pół ciężka 1) Faliński (KPW) 252 kg, W. ciężka 1) Mistrz Polski

Gęstwiński (PPG) 310 kg nowy rekord Polski. Mistrz wszechwag.

Po południu rozegrano zapasy. W wadze koguciej w finale Sokołowski (Amator Bydg.) pokonał na łopatki Buellera (KPW). W piórkowej — Piórkowski (Olympia) pokonał Muszyńskiego (KPW). W. lekka — 1) Kowalkowski (Amator); 2) Łapiński (PPG). W. półśrednia Matjaszko (KPW) pokonał kolegę klubu bowego Lesińskiego. W. średnia w finale Biskupski (Amator) pokonał Łobodę (Amator). W. półśrednia: mistrz Polski Gęstwiński (PPG) łatwo uporał się z Mackiewiczem (Amator).

Ogłoszenia: wiersz millim. na stronie 7-lamowej . . . 0,25 zł
w tekście na pierwszej stronie . . . 1,50 zł
na drugiej i trzeciej stronie 1 zł — w tekście . . . 0,60 zł
Drobne za słowo 15 gr. pierwsze słowo podwójnie.
Dla poszukujących pracy i nekrologi 25% niżki, komunikaty 50 gr.
Za ogłoszenia skomplikowane i z zastrzeżeniem miejsca 20% nadwyżki
W Gdansk za wiersze m/m na stronie 7-lamowej . . . 15 fen.
. . . 50 fen.
. . . 10 fen.
Drobne za słowo 5 fen. — tytułowe . . . 4
Przy sądownie śledzeniu należności rabat upada. Dla wszelkich spraw
spornych właściciele są Sady w Toruniu. Za terminowy druk przepisane
miejsca ogłoszenia administracja nie odpowiada.

Redaktor odpowiedzialny Waclaw Górnicki w Toruniu, Słowackiego 19/21
Red. odpowiedzialny na Bydgoszcz Józef Dobroszański Mostowa 6
Redaktor odpowiedzialny na sprawy W. M. Gdanska Wł. Cieszyński,
Gdańsk, Kaszubischer Markt 21, 1. p.
Redaktor odpowiad. na Gdynie Wiktor Mielnikow Gdynia, Świętojańska
Redaktor odpowiedzialny na Inowrocław, Józef Dąbrowski
Inowrocław ul. Poznańska 65
Redaktor odpowiedzialny na Grudziądz, Józef Stancach, Rynek 10/11.
Za ogłoszenia odpowiada administracja
Wydawnictwo „Dzień Pomorski”, „Dzień Bydgoski”, „Gazeta Morska”,
„Dzień Grudziądzki”, „Dzień Kaszubski”,
„Dzień Kulański”
Nakładem i czczeniem Pomorskiej Drukarni Roinczej S. A.
w Toruniu

Abonament miesięczny wynosi
w ekspedycji miejscowych agencjach . . . 3.— zł
z odnośnikiem do domu w Toruniu . . . 3.40 zł
przez pocztę z odnośnikiem . . . 3.36 zł
pod opaską . . . 4.50 zł
w Gdańsku przez pocztę . . . 2.50 gd przez chłopca . . . 2.30 zł
z odbieraniem w administracji wprost gd 2, zagranicą 4 gd . . . 7.— zł
W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą (np. przeszkody w za-
kładzie strajki). Administracja nie odpowiada za niedostarczenie pisma
PRENUMERATA „DNIA KUJAWSKIEGO” miesięcznie w admini-
stracji 2.70 zł — na pocztach już z odnośnikiem kwartalnie 9,27 zł
miesięcznie 3,09 zł